

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobkyně: **K. L.**, zastoupena Mgr. Radimem Strnadem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2018, č. j. 33 A 44/2018 – 27,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 23. 7. 2018, č. j. CPR-30032-2/ČJ-2017-930310-V243, žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 7. 9. 2017, č. j. KRPB-60548-43/ČJ-2017-060026-SV. Tímto rozhodnutím bylo žalobkyni podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 3 měsíců.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji zamítl rozsudkem ze dne 21. 9. 2018, č. j. 33 A 44/2018 – 27. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Uvedla, že nepřiznáním odkladného účinku by nabyl právní moci výše označený rozsudek krajského soudu, což by mělo za následek zánik oprávnění stěžovatelky pobývat na území České republiky. Stěžovatelka má na území České republiky vytvořeny zejména osobní vazby. Žije zde se svým přítelem, občanem České republiky, se kterým hodlá dne 12. 1. 2019 uzavřít manželství. Po celou dobu svého pobytu v České republice se nadto věnovala studiu, jakožto přípravě na své budoucí povolání. Opuštění území by pro stěžovatelku představovalo nenahraditelnou újmu. Musela by ukončit studium bez možnosti v něm

pokračovat, čímž by byla zásadně ovlivněna její možnost výběru budoucího povolání. Stěžovatelka by rovněž ztratila zázemí, které si za dobu svého pobytu v České republice vybudovala. Doplnila, že její jednání, v důsledku kterého jí bylo správním orgánem I. stupně uloženo správní vyhoštění, nebylo jednáním úmyslným ani vědomým. Rovněž délka doby, po kterou nelze stěžovatelce umožnit vstup na území členských států Evropské unie (3 měsíce), svědčí o skutečnosti, že správní orgán I. stupně zohlednil celkovou situaci stěžovatelky. Stěžovatelka zdůraznila, že v případě realizace správního vyhoštění by po dobu nejméně 3 měsíců, ale reálně po dobu delší, neměla možnost získat jiný druh povolení k pobytu v České republice (s ohledem na lhůty vázící se k rozhodováním o jednotlivých druzích pobytu). Stěžovatelka odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu a vyslovila přesvědčení, že s ohledem na zachování práva na spravedlivý proces by měl být její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti navrhla jeho zamítnutí, neboť podle jejího názoru stěžovatelka neuvedla žádné relevantní důvody, na základě kterých by jí měl být odkladný účinek přiznán.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucena opustit území České republiky. Stěžovatelce by tak hrozila značná újma, neboť jak Nejvyšší správní soud uvedl, „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS).

[7] Právě k újmě na právu na spravedlivý proces (k němuž náleží mj. právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atp.) by mohlo v projednávaném případě dojít nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100; ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58; nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25). Tuto újmu přitom Nejvyšší správní soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu